

РЕШЕНИЕ

№ 3104

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2023** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуален представител В., срещу Решение № 17 от 04.01.2022 г. по нахд № 7207/2021 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 314845/14.07.2017 г., издадено от зам. кмета на СО, с което на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от НРУПОГТТСО.

В жалбата на СО се оспорва решението на СРС, с която НП е отменено, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът СО, чрез юрисконсулт В., поддържа жалбата.

Ответникът Н. Ф., не се явява, но се представлява от адвокат С., който оспорва касационна жалба и поддържа отговора на касационната жалба. Претендира присъждане на разноските по делото, за което представя списък.

СГП изразява становище за основателност и доказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 23.06.2017 г., в около 16:20 часа, в [населено място] се придвижвала, с А 204 на Столична компания Градски транспорт с инвентарен № 9095, след спирка [жилищен адрес][жк], посока от Д., район Д., било установено, че Ф. е била без редовен превозен документ и е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна СРС не е разгледал спора по същество, намирайки, че предвидената в закона давност е изтекла, поради което е отменил процесното НП.

Касационната инстанция напълно споделя направените от СРС изводи и изложени мотиви, които са дали основание на съда да отмени процесното НП, поради което не следва да ги преповтаря.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК /в редакцията към датата на извършване на нарушението, изм. в ДВ.бр.26/2010г. в сила от 10.04.2010г./ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване

на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

Настоящата касационна инстанция приема, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление.

В конкретния случай нарушението е извършено на 23.06.2017 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 23.12.2021 г. С оглед на тези констатации, тъй като първоинстанционният съд е отменил атакуваното НП решението следва да се остави в сила.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски в размер на 300 лв., представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение, видно от договор за правна защита и съдействие от 06.04.2022 г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 17 от 04.01.2022 г., по нахд № 7207/2021 г. по описа на СРС, НО, 12 с-в.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Ф. Ф., сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.